

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

עוד (י-ס) 2515-14

בבית הדין לעררים בירושלים

בפני כב' הדיין אלעד אזר

העוררים:

1. [REDACTED]
 2. [REDACTED]
- ע"י עו"ד טל פרושן

נ ג ד

המשיב:

משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה
 ע"י עו"ד נועה כהן, הלשכה המשפטית

מסק דין

עניינו של ערר זה הוא בתחלטות המשיב לסרב בקשת העוררים להאריך את רישיונה של העוררת 2, בהתאם לנוהל מס' 5.2.0009 – "נוהל הטיפול בהסדר מעמד לבני זוג של אזרחים ישראלים, לרבות בני אותו מין" (להלן: "נוהל חיים משותפים", או "הנוהל").

עיקרי העובדות

1. העורר הינו יליד 1963, גרוש ואב לשתי ילדות. העוררת הינה אזרחית הפיליפינית, ילידת 1964, נישאה בארצה לאזרח הפיליפינים ולהם ארבעה ילדים משותפים. העוררת נכנסה לישראל לראשונה ביום 6.7.00 וביזה רישיון ישיבה מסוג ב/1 כמטפלת בענף הסינוד. רישיונה הוארך מעת לעת עד ליום 18.01.08.
2. ביום 15.6.08 הגישו העוררים בקשה בלשכת המשיב להסדרת מעמדה של העוררת מכח נוהל חיים משותפים. לאחר בחינת המסמכים שהוגשו וראיון שנערך לעוררים, הוחלט להעניק לעוררת רישיון ישיבה מסוג ב/1 למשך שנה בתוקף עד ספטמבר 2009. כעבור כשנה ולאחר ראיון נוסף, החליט המשיב ביום 4.3.10 על הפסקת ההליך. כנגד החלטה זו הוגשה עתירה מנהלית בעקבותיה הגיעו הצדדים לחסכמה כי ייערך לעוררים ראיון נוסף ותנתן החלטה חדשה בעניינם.

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

3. לאחר שנערך לעררים ראיון שלישי במספר, הגיע המשיב למסקנה כי אין לאפשר המשך ההליך להסדרת מעמדה של העוררת שכן חקשר בין העררים הוג קשר של נוחות ואינטרסים. החלטת בהתאם ניתנה ביום 27.2.11. כנגד החלטת זו הוגשה תשגה מס' 2130/11 בפני ועדת החשגה לזרים. ביום 4.12.14 ניתנה החלטת יו"ר הוועדה הדוחה את החשגה. כנגד החלטת זו הוגשה עתירה מנהלית. ביום 14.4.13 ניתן פס"ד בעת"מ 36010-01-12 המקבל את העתירה ומורה למשיב לחדש את ההליך המדורג בעניינם של העררים. בהתאם, ניתן לעוררת רישיון לשיבת ארצי (א/5) למשך שנה.
4. בעקבות ראיון נוסף שנערך לעררים ביום 17.10.13, ניתנה ביום 19.8.14 החלטת ראש דסק צפון כי אין מקום לחדש את רישיונה של העוררת בגין סתירות שנפלו בראיון והתרשמות שלילית מהקשר הווגי הנטען וכן בשל העובדה כי העוררת לא עשתה ואינה מתכוונת לעשות כל ניסיון להתיר את נישואיה לבעלה הפיליפיני. כנגד החלטת זו הגישו העררים ערר פנימי, אשר נדחה בהחלטת מנהלת תחום אשרות וזרים ביום 24.11.14. מכאן הערר שהוגש בפני.
5. לאחר הגשת הערר, הודיע המשיב ביום 4.2.15 כי עניינם של העררים הובא לעיון נוסף בפני מנהלת תחום אשרות וזרים, אשר החליטה להעניק לעוררת רישיון ב/1 חצי שנה, מחוץ להליך המדורג, על מנת לאפשר לה לפעול להתרת נישואיה. בקשת המשיב למחיקת הערר בעקבות החלטת זו, נדחתה על ידי בחלטת מיום 15.2.15.
6. ביום 13.10.15 התקיים בפני דיון במעמד העררים וב"כ הצדדים. במהלך הדיון הציעה ב"כ המשיב כי יוענק לעוררת רישיון ישיבה א/5 במסגרת חלף המדורג לחצי שנה במהלכה תפעל העוררת להתרת נישואיה. לאחר הדיון הוגשה הודעת העררים כי אינם יכולים להענות להצעה.

טענות העררים

7. רוב הנימוקים המבססים את החלטת המשיב חנם טענות ונימוקים שנבחנו ומשללו בהליכים קודמים ובפרט בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בעת"מ 36010-01-12. ביהמ"ש בחן את הראיות שנערכו לעררים טרם הובא הענין בפניו וקבע כי מסקנות המשיב השליליות המונבסות על ראיות אלו אינן סבירות, ברם, המשיב שב להסומך על ממצאים שכבר נפסלו.
8. בנוגע לממצאי המשיב השליליים בעקבות הראיון האחרון שנערך לעררים, טוענים העררים כי אין להם עגון בראיון וממילא הם מתייחסים למצב דברים שהתקיים בשנת 2008 ולא במועד עריכת הראיון; טענת המשיב כי היה על העררים להציג "ממצאים חדשים המניחים

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

את הדעת בדבר קשר זוגי משוללת יסוד. המשיב יצא מנקודת הנחה שגויה בבסיסה, כי בקשת העררים נדחתה בעבר ועל כן עליהם להציג ממצאים חדשים בעוד שביתחמ"ש חזרה למשיב להכיר בזוגיות שלהם.

9. במסגרת תגובת העררים להצעת המשיב בדיון, התייחסו העררים לדרישת המשיב כי על העוררת לפעול להתרת נישואיה. נטען כי בירור עם עורכי דין בפיליפינים העלה כי העלויות הצפויות להליך נעו בין \$6,000 ל-\$9,000 ולכך יש להוסיף את עלות טיפוליה של העוררת לפיליפינים. עיקר טענת העררים בנושא הינה כי פסק דינו של ביתחמ"ש והמחוזי יצר השתק שיפוטי. ביתחמ"ש והמחוזי נדרש להכריע בין עמדת העררים בפניו, כי על בקשתם חל הנוהל הקודם אשר בו לא היתה דרישה כי בן הזוג חזר יציג אישור בדבר התרת נישואין בעוד המשיב טען כי יש להחיל את הנוהל, שעודכן ביום 10.8.09, המעלה דרישה זו. על אף שאין קביעה פוזיטיבית איזה נוהל חל, קביעות ביתחמ"ש מעידות על כך וכך גם עולה ממכתב הפרקליטות שנשלח לאחר מתן פסה"ד. ההשתק חל על דרישת המשיב כי העוררת תפעל להתרת נישואיה ועל מסקנתו כי סרובה לעשות כן מעיד על העדר כנות הקשר הזוגי. אין גם לקבל טענת המשיב כי לאחר שפורסם נוהל מעודכן, לאחר מתן פסה"ד, יש להחיל אותו על העררים. לפיכך אין רלבנטיות לטענות המשיב כי הפסיקה הכירה בסבירות הדרישה כי בן הזוג חזר יתיר את נישואיו. גם לגופו של דבר, בחינת נסיבותיה של העוררת מלמדת כי מזה שנים ארוכות אינה נמצאת בקשר עם בעלה ואין כל חשש כי היא מנהלת קשר בינמי עם העורר.

טענות המשיב

10. נוהל ידועים בציבור המעודכן קובע כי מקום בו בן הזוג חזר נשוי יש לנשאל אותו על כך במסגרת הראיון שנערך לבחינת כנות הקשר וכן עליו להמציא ראיות כי הוא, לכל הפחות, עושה מאמץ כנה ואמיתי להתיר את נישואיו. הפסיקה קבעה כי דרישת זו של המשיב הינה דרישה סבירה וראויה. בקשות לפי נוהל ידועים בציבור של מי שעודנו נשוי מצדיקות בחינה זהירה. העוררת מודה בפה מלא כי לא ניסתה ואינה מעוניינת לפעול להתרת נישואיה.

11. הראיונות שנערכו לעררים חשפו סתירות רבות ומהותיות בין גרסת העורר לגרסת העוררת ביחס לקשר הזוגי הנטען.

12. מאז חלל תקשר הנטען זוגי בן העררים בשנת 2008 יצא, כל אחד מהם בגפו, לתקופות ממושכות מחוץ לישראל.

13. אין לקבל טענת העררים להשתק שיפוטי שאם לא כן לא יהיה טעם לערוך לעררים ראיון מדי שנה לבחינת הקשר הזוגי, כפי שנדרש בנוהל המדורג. כמו כן משמעותה ביטול חסעיפים הרלבנטיים בנוהל המעודכן ועידוד יחסי ביגמיה. פסק הדין עליו מבקשים העררים להסתמך,

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

לא קבע כל קביעה פוזיטיבית לענין העובדה כי העוררת עודנה נשואה. לכל שקיים תשק שיפוטי כאמור, הוא מתייחס רק לממצאים שנשמכו על ראיונות שנערכו קודם לפסק הדין. אף אם נקבע בנקודת זמן מסוימת, כי הקשר הזוגי מצדיק חגנה ומעמד לפי הנוהל המדורג, אין הוא צופה פני עתיד ואינו מונע בעד חמשיב לקבוע בנקודת זמן מאוחרת כי הקשר אינו כנה ואמיתי.

המסגרת הנורמטיבית

14. "הפסיקה קבעה תנאי סף מצטברים לצורך קביעת היותם של בני זוג בחזקת "יזועים בציבור". תנאים מצטברים אלה הם: -חיי משפחה וניהול משק בית משותף. תנאים אלה הם תנאים מהותיים לצורך קביעה האמורה (ר' ע"א 6434/00 דנינו נ. מנע פ"ד נ"ו (3), 683). הפסיקה הוסיפה וקבעה כי מן הראוי כי שאלת קיומם של התנאים הנ"ל תבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים (ר' 107/81 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1), 431). (עתמ (ת"א) 1876-08-11 נמוב סנז'נה נ' משרד הפנים [נבו, 30.1.12]; כן ראו האמור בע"א 621/09 קרול נסיס נ. קורניה יוסטר (פ"ד כד(1) 617). בקצרה ייאמר, כי קשר זוגי המוכר בין בני זוג שאינם נשואים, הוא קשר כזה, שלמעט החזתם של תעודת נישואין, אין לצופה מבחוץ אפשרות האפשרות לראות כי בני הזוג אינם נשואים, באשר הם כרכו את גורלם זה בזה, ובחרו ב"שותפות גורל". "הזכות לשהות בישראל ניתנת לבן זוג מבוז קיום יחסי זוגיות שמעידים על מסגרת משפחתית משותפת, מסגרת שהיא המסגרת עליה מן המשפט כאחד הקשרים "החזקים והמשמעותיים ביותר בחייו של אדם" כלשונו של כב' הנשיא ברק בענין עזאלה. כב' השופטת פרוקצ'יה קבעה באותו ענין כי הזכות למשפחה היא חלק מהזכות "לאוטונומיה אישית... היכולת (של אדם) לקשור את גורלו עם בן זוגו ועם ילדיו ולקיים חיים מתוך שותפות גורל עימם". לכן, יש לבחון כאמור אם העותרים זנן הוכיחו כי קיים ביניהם סוג כזה של קשר, שהוא הקשר הראוי להגנת המשפט."

15. במסגרת הערר דנן, התמקד הדיון בראש ובראשונה בתחולת הוראות סעיף ב.12 לנוהל חיים משותפים המפנה לסעיף ג.12. שזו לשונו:

"במידה ומצבו האישי של אחד מבני הזוג/שניהם מופיע כ"נשוי" יש לתשאל במסגרת הראיון גם בנוגע לבלעדיות ויחודיות הקשר בין בני הזוג וכן בנוגע למאמציו של בן הזוג הנשוי להתיר נישואיו. בנוסף יתבקש בן הזוג הנשוי להמציא ראיות לסיווגותיו להתיר נישואיו, וזאת באמצעות תעודות ציבוריות מקוריות, מאומתות ומתורגמות."

ג.12.א: "ככל שיימצא כי ההתרשמות מכנות הקשר, ייחודיותו ובלעדיותו הינה חיובית (ובמקרה בו בן הזוג נשוי, ימצא כי בן הזוג הנשוי נוקט באמצעים ונסיונות כנים ואמיתיים

מדינת ישראל

בית הדין לערדים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

להתרת נישואיו)... תועבר הבקשה באמצעות ראש הדסק להחלטת ראש תחום אשרות זרים.. בסמכות ראש הדסק לסרב להעביר את הבקשה לבחינת ראש תחום אשרות, במידה ותתיעוד להוכחת נסיונות התרת הנישואין ימצא בלתי קביל."

(הנוסח המובא לעיל הנו מתוך העדכון האחרון שפורסם לנוהל, ביום 7.10.13).

דין וחכמה

האם ראשי המשיב לדרוש מהעוררת לנסות ולהתיר את נישואיה כתנאי להמשך ההליך המדורג?

16. הצדדים חלוקים בשאלה האם פסק הדין מיום 14.4.13 בעת"מ 36010-01-12 (להלן "פסה"ד" או "פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי") הכריע בשאלה האמורה והאם בכך יצר השתק המונע מהמשיב לשוב והציג את דרישתו בכל פעם שהוא נדרש להאריך את רישיון ישיבתו של העוררת במסגרת ההליך המדורג.

17. עיון בפסק הדין אינו מותיר ספק כי שאלת התרתו של קשר הנישואין של העוררת מבעלה והשלכתה על בחינת בקשתם של העוררים להעניק לעוררת מעמד מכת הנוהל, הועלתה בהרחבה הן ע"י העוררים והן ע"י המשיב ואלו פורטו במסגרת פסה"ד. זיה עקא, לבו של פסה"ד, קרי הדיון וחכמה שבו, נסוב רובו ככולו על טענות המשיב שם כי ממצאי הראיונות שנערכו לעוררים מצביעים על כך שמדובר בקשר נוחות תועלתני גרידא, שאינו עולה לידי קשר זוגי כנה ואמיתי. פסה"ד דחה טענות המשיב כנגד כנות הקשר והורה לו לחדש את ההליך המדורג בעניינם של העוררים. במסגרת הכרעתו, ביהמ"ש כלל לא דן בשאלה האם בדין דרש המשיב מהעוררת להגיש ראיות לכך שפעלה להסדרת נישואיה ומה הנפקות שיש לסרוב העוררת לפעול להתרת נישואיה.

18. אני משוכנע כי אמנם קיים השתק פלוגתא לענין דרישת המשיב להתרת נישואי העוררת במובן המשפטי. יחד עם זאת, יש לבחון את ההקשר של דרישה זו במסגרת הנוהל ולנוכח התוצאה האופרטיבית של פסה"ד, ואסביר: עפ"י הוראות הנוהל, כפי שפורטו לעיל, מקום בו בן הזוג הזר עודנו רשום כנשוי לבן זוג קודם, לראש הדסק נתונה הסמכות לבחון אם הוא נוקט "במצבים ונסיגות כנים ואמיתיים להתרת נישואיו", או אז תועבר הבקשה להחלטת ראש תחום אשרות זרים במטה המשיב. אך, ככל שמתרשמת ראש הדסק כי התיעוד והוכחת הניסיונות להתרת הנישואין אינם מספקים - בסמכותה לסרב להעביר את הבקשה לבחינת ראש תחום אשרות. משמעות הדבר הינה כי הבקשה תדחה על הסף. גם מיקומן של ההוראות העוסקות בהוכחת ניסיונות בן הזוג הנשוי להתרת נישואיו, קרי, הפניה מתוך פרק ב' העוסק בתנאי הסף לטיפול בבקשה וחיותן חלק מפרק ג', שעניינו הטיפול בבקשה, מעיד כי מדובר, חלכה למעשה, בתנאי סף, אשר על הנבקשים לעבור בהצלחה, שאם לא כן לא יתיר להם

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

המשיב להיכנס בגדרו של ההליך המדורג. אשר על כן, מקום בו כבר עברה הבקשה את השלב המקדמי וניתן לבן הזוג הזר מעמד מכח ההליך המדורג, אף אם מדובר ברישיון ב/1, קל וחומר אם ניתן לו רישיון ישיבה מסוג א/5, הרי שהמשיב אינו יכול לאחר מכן לעורר מחדש את הדרישה כי בן הזוג הזר יוכיח מאמציו לתרת נישואיו ולהציג אסמכתאות לכך.

19. ביהמ"ש המחוזי חורה למשיב בפסק דינו להעניק לעוררת מעמד מכח ההליך המדורג. בהתאם לכך ניתן לה, אם כי באיחור ולאחר התעקשות בא כוחה, רישיון ישיבה מסוג א/5. הואיל ופסה"ד כבר הפך באותו מועד לפס"ד חלוט שאין לערער או להרהר אחריו, הרי שנחסמה הדרך בפני המשיב לשוב ולהעלות מחדש את דרישתו להוכחת נאמץ מצד העוררת להתרת נישואיה. יש לראות בדרישה זו דרישת סף שנדחתה, כך או אחרת, בפסיקת ביהמ"ש המחוזי אשר בפסק דינו אפשר לעוררים, אם תרצו, "לדלג" מעליה.

20. זאת ועוד, העוררים טוענים כי ניתן להחיל עליהם רק את גרסת הנוהל אשר פורסמה ביום 3.01.2008. בנוסח זה לא מופיעה בסעיף ב' (או ג') הדרישה, שנוספה לאחר מכן, כאמור לעיל, ביחס למצבו האישי של בן הזוג הזר. כן מופיעה דרישה ביחס לבן הזוג הישראלי כי מצבו האישי צריך להיות פנוי (ב.14). אף אם תתקבל טענת המשיב, כי פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי לא יצר כל השתק בסוגיה זו, זעומי היא כי יש לקבל את טענת העוררים כי יש להחיל על בקשתם את הנוהל בנוסח שהיה קיים במועד הגשת בקשתם, קרי יוני 2008, זאת לאחר שבקשתם, בסופו של יום אושרה בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי, אשר אף קבע כי יש להמשיכו מחמועד בו נפסק. והנה, במכתב מאת פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי) מיום 6.6.13 אל ב"כ העוררים, נאמר מפורשות "לאחר בדיקה עלה כי הבקשה הוגשה בהתאם לנוהל בנוסחו הישן, ולפיכך זכאית מרשתת לקבל רישיון ישיבת ארעי...".

כן ראו החלטתי מיום 15.2.15, בה קבעתי כי דרישת המשיב האמורה "נבלעה" והוסרה מעל הפרק במסגרת פסק הדין בעתירה.

חאם סיימיט ממצאים המעידים על העדר כנות קשר

21. אין חולק כי אף בהתעלם ממצבה האישי של העוררת והעדר ניסיון מצדה להתיר את נישואיה, רשאי ואף חייב המשיב לבחון מדי שנה את כנות הקשר הזוגי שבין העוררים שכן זו מטרתו העיקרית של ההליך המדורג. אין חולק כי במסגרת ההליך המדורג ובחינה עתית של הקשר בין בני הזוג רשאי המשיב, כל עוד לא השלים בן הזוג הזר את ההליך, להגיע למסקנה כי אין ממש בקשר הנטען בפניו וכי אין הקשר עולה לידי קשר זוגי המצדיק מתן מעמד בישראל לבן הזוג הזר.

22. נקודת המוצא היא כי נוהל חיים משותפים מטיל נטל כבד יותר על בני זוג שאינם נשואים, להוכחת חקשר הזוגי ביניהם, וכי נטל זה מוטל על כתפיהם, ולא על המשיב להפריכו (וראו האמור בעת"מ 36345-11-10 זרובינה נ' משרד הפנים [נבו], 7.2.11). לשם כך עליהם להוכיח

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

כי הם מקיימים משק בית משותף, וכן "שותפות גורל" וקשירת חייהם זה בזה. אין די בכך שבני זוג יעמדו בנטל הנדרש לשם פתיחת הליך חיים משותפים וקשר זה נבחן לאורך זמן ולא בכדי ידוע גם כ"הליך המדורג". בכל שלב בו נבחן הקשר יש להרים מחדש את נטל השכנוע על קיומו הנמשך של קשר כנה וזוגי.

23. נותר אם כן לבחון האם, מתוך המסמכים להארכת רישיון ישיבתה של העוררת, או הראיונות שנערכו לעוררים בחודש אוקטובר 2013, החלטת ראש הדסק, ובעקבותיה, החלטת ראש תחום אשרות וזרים, היו מנומקות, נטולות שיקולים זרים ובמסגרת מתחם הסבירות ושקול דעתה של הרשות.

24. עיון בעמדת המשיב מאז ניתנה החלטתו נשוא הערר, מלמד כי חל כרסום מתמשך במסקנת ראש הדסק כי "...לא הובאו בפני... ממצאים חדשים המניחים את הדעת כי אתם מקיימים תא משפחתי, לרבות משק בית משותף...". תחילה בא הדבר לידי ביטוי בכך שלאחר הגשת הערר עניינם של העוררים הוחזר לעיון חוזר בפני מטה המשיב וניתנה החלטת ראש תחום אשרות וזרים כי לעוררת יוענק רישיון ישיבה מסוג 1/1 לחצי שנה מחוץ להליך המדורג, על מנת לאפשר לפעול להתרת נישואיה ולהציג אסמכתאות לכך. יש לציין כי בהחלטת מיום 15.2.15 מתחתי ביקורת נוקבת על החלטה זו. לאחר מכן, בדיון בפני שוב והתמקד המשיב בשאלת התרת נישואיה של העוררת ואף הציע הצעה נדיבה על פניה, כי רישיון ישיבתה של העוררת בו החזיקה, מסוג א/5, יוארך בחצי שנה במהלכה תפעל להתרת נישואיה.

25. לא בכדי מיקד המשיב מאמציו בניסיון לכפות על העוררת להוכיח כי פעלה ועשתה מאמצים אמתיים להתרת נישואיה, כתנאי להמשך ההליך המדורג. דומה כי גם המשיב הגיעה למסקנה כי קביעת ראש הדסק לפיה, ממצאי הראיונות שנערכו לעוררים, מעידים על סתירות, אינה יכולה לעמוד. בעיקר תמונה מסקנת ראש הדסק כי לא הובאו בפניה ממצאים חדשים. מסקנה זו מעידה כי המשיב ניגש לבקשת העוררים להארכת רישיון הישיבה בדעה קדומה ומוקדמת הנשענת על עמדת המשיב משכבר הימים, לפיה לא הוכיחו העוררים קשר זוגי כנה ואמיתי, וטענה לחשוב כי על העוררים להמציא מסמכים או ראיות אחרות להפריך עמדה זו. משניתן פסה"ד המורה למשיב להעניק לעוררת רישיון ישיבה במסגרת ההליך המדורג, על המשיב מוטל נטל הבאת הראיות על מנת לשלול רישיון זה.

26. לא מצאתי בראיונות שנערכו את אותן סתירות כבדות משקל עליהן מבקש להסתמך המשיב. ממילא הסתירות הנטענות מותיחסות למצב עובדתי שהתרחש בשנת 2008, קרי, מתי עברה בתו הקטנה של העורר להתגורר עם העוררים. גם העובדה כי העוררים יצאו במהלך השנים לחו"ל, כל אחד בנפרד, למשך תקופות שבין שבוע לחודש, אינה יכולה לבסס מסקנה כי אין מדובר בקשר זוגי ממשי, במיוחד לנוכח

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

העבודה כי מתוך חמש פעמים בהן יצאו העררים לחו"ל, ארבע מתוכן הן יציאות של העוררת שלה ארבעה ילדים וקרובי משפחה נוספים, השוהים בפליפנים.

27. דינו של הערר להתקבל. המשיב יחדש את רישיון העוררת לשיבת ארצי (א/5). בעוד חצי שנה יוכל המשיב לברוח שוב את שאלת כנות הקשר אולם המשיב לא יעלה עוד דרישתו כי העוררת תפעל להתרת נישואיה.

המשיב יישא בהוצאות העררים בסך של 6,000 ₪.

ניתן היום, י"ב אב תשע"ו, 16/08/2016 בהעדר הצדדים.

זכות ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהלים, בתוך 45 יום.

Alc

אלעד אור, דיין
 בית הדין לעררים

מדינת ישראל
משרד המשפטים

בית הדין לעררים
י"ג אב, תשע"ו
17 אוגוסט, 2016

באמצעות פקס: 072-2438777

סה"כ דפים: 9

אל: עו"ד טל פרושן

רשות האוכלוסין וההגירה – המתלקה המשפטית

מאת: בית הדין לעררים-ירושלים

הנדון: בהחלטה בערר 14-2515

...מצ"ב החלטת כב' הדיין, אלעד אזר, בערר שבבדון.

הערות:

בברכה,

בית הדין לעררים-ירושלים